

Z KRAKOWA DNIA 9. GRUDNIA 1812 Roku WE SRODĘ.

Z Warszawy d. 1 Grudnia.

R A P P O R T

Rady Ministrów de Króla dnia 17 Listopada roku 1812.

NAYIAŚNIEYSZY PANIE!

Za zbliżaniem się zdarzeń, które miały najistotniej dotykać przeznaczeń podanych Polskich W. K. Mości, łącząc ich sprawę ze sprawą Europy, oceniwszy w mądrości swojej ważność tak wielkiej epoki, chciałeś, Miłościwy Panie, nadać działaniom rządu Xięstwa Warszawskiego tę śpieszność, której potrzebę wskazywał widok okoliczności i podobało się W. K. Mości dekretem z dnia 26go Maia r. b. dać nadzwyczajną rozciągłość władzy Rady Ministrów.

Pięć miesięcy upłynęło Nayiaśniejszy Panie, iak Rada sprawiła władzę, którą iey powierzyć raczyłeś; chce dziś dopełnić powinności, którą na nią wktada zaufanie W. K. Mości, niosąc przed oczy Jego ten obraz, którego ponawiając treść poprzedzających iey doniesień, wyflawi w zbliżonym widoku tak starania i środki przez rząd przedsięwzięte, iako też gorli-

wość i usiłowania obywatelskie narodu, którego szczęście zajmuje nieustannie Ojcowską W. K. Mości pieczołowitość.

Aby wyłuszczyć stan rzeczy i wskazać moment zaczęcia się epoki, którą ten obraz ma obeymować, potrzeba nieuchronnie dotknąć tey, co ją poprzedziła.

Xięstwo Warszawskie od początku bytu swojego, pozbawione zbiegiem okoliczności odbytu płodów ziemi swojej, a przymuszone kupować za gotowiznę płody surowe z rękodzielni, których kraj niedofarcza, musiało zawsze walczyć przeciw ogromnym potrzebom, sposobami, których niedośćateczność pomnażała się w miarę rosnącego upadku majątkow prywatnych i skarbu publicznego, nadzwyczajna posucha w roku przeszłym niszczać urodzaje, do cierpień już doświadczanych nową przydała klęskę, wszelako tenże rok wzięty od 1 Czerwca 1811 do ostatecznego Maia 1812, rowney jest godzien uwagi z powodu usiłowań których dotożyło Xięstwo, aby wzmocnić siły wojenne i wydołać przygotowaniom, których roztropność zaniedbać nie pozwalala.

W przeszłej Gazecie wśliznęła się pomyłka na łronie pierwszej w opisie uroczystości rocznicy koronacyi N. Cesarza Francuzow, Króla Włeskiego: zamiast zotrze-
mi, bydz powinno *setnemi lampami zaśnial* *Transparent na domie Prefekturalnym, re-*
prezentujący N. Cesarza trzymającego Herby Królestwa Polskiego.

Wojsko pomnożonem zofało nowemi kompaniemi zaktadowemi, i kompaniemi artyleryi przydanemi do każdego pułku piechoty, utworzeniem nowego batalionu artyleryi, nowego batalionu saperow, batalionu pociągów, artylerya konna i kompanie rzemieślnicze także wzmocone zofały. Wszystko wyniosło 4,623 głów i 4,580 koni.

Za zwożaniem 33,784 popisowych, wszystkie korpusy woyska do naywyższego kompletu doprowadzone były. Przy rozpoczęciu wojny, liczono 74,722 głów, 22,851 koni, z których 10,876 kray doflarczył w podatkach. Liczba głów dopiero wyrażona nie obeymuie popisowych, przeznaczonych do uzupetnienia legii Nadwiślańskiej, ani tych, których Xięstwo doflarczyło do batalionow zaprzęgowych, formowanych kosztem administracyi Francuzkicy w Warszawie i w Gdańsku.

Sprawiono na nowe 33 wozow amunicyjnych dla piechoty, 12 kuźni polowych, 33 furgonow na chleb, 11 wozow lazaretowych ruchomych, 11 wozow sztabowych pod papiery. Osobno do batalionu pociągów woyskowych 20 furgonow, 75 bryk ciężkich pod piece piekarskie, 150 bryk lżeyszych, w ogóle 345 wozow wszelkiego rodzaju z potrzebnemi do nich zaprzęgami.

Apteki obozowe i po twierdzach doflatecznie opatrzone zofały, kupno broni i narzędzi saperskich, organizacya woienney obozowej administracyi, flawienie i utrzymywanie wielu mostow na Wiśle, rozmaite inne nadzwyczajne wydatki woienne, których szczególowe wyliczanie byłoby tu zbytceznym, kosztowały skarbowi znaczne summy.

Xięstwo doflarczyło ieszcze dla administracyi Francuzkicy podług cen umownych, 490 wozow paro- i cztero-konnych z woźnicami, i 1200 wozow podobnych parokonnych sposobem naumy.

Znakomita twierdza Modlin na nowo, rzec można, utworzona zofała. Przydano nowe szanice w Toruniu, Zamościu i Pradze, roboty w nich czynnie przyspieszone rownie iak zapasy w amunicyach i żywnościach-wszelkiego rodzaju; postawiły ie w flanie silney obrony.

Wojsko narodowe, nieustannie zgramadzone nad Wisłą i w okolicach Warszawy, miało swoią żywność, a posuwając się naprzód poprowadziło z sobą zapas dwadziestodniowy w sucharach, mące, furazach, wodce i żywym mięsie. Wszystkie woyska sprzymierzone przechodząc przez Xięstwo, żywność miały doflarczoną; korpusy 7my i 8my wielkiego woyska, które w nim dwa blisko miesiące przebywały, opatrzyły się ieszcze w zapas wszelki na dni 30.

Żywności, które woyska sprzymierzone w czasie rozmaitych przechodow i obrotow spożyły bez zoflawienia bonow lub kwitow, rownie iak zabor i flrata podwod, są przedmiotem niezmiernym i któreu ścisłą rachubą obić się nie może. To, co doflarczane było w porządku i przy zachowaniu formalności powinnych, skromnie ocenione, kosztowało Skarbowi i krajowi, procz funduszow nadzwyczajnych i podatkow w naturze, więcey iak 40 milionow.

Na życzenie Administracyi Francuzkicy, Rząd Xięstwa doflarczył za rząd Pruski z warunkiem późniejszego sobie wynagrodzenia, 45,000 cetnarow w ży-

wem mięsie. Szpitale wojskowe założone w Poznaniu, Bydgoszczy, Warszawie, Płocku, Łomży &c. dostały sprzęt i wszelkie potrzebne utrzymywanie prócz pokarmów droższych i lekarstw, które Najjaśniejszy Cesarz i Król kosztem skarbu swojego dostarczać kazał.

Skarb Xięstwa obowiązany załączać wydatki służby bieżącej, niemógł wyliczyć wzrostowi ciężarów, które wszystkie prawie nie znajdowały się na poprzednich Budżetach i których ogół przewyższał w trzykrotność skarbowe dochody. Trzeba było funduszy nadzwyczajnych; te, które dostarczyła pożyczka otworzona w Paryżu, pomogły znacznie do pospiechu robot po twierdzach. Konwencya zawarta w Dreźnie 25go Lutego 1812 utrwalała nowe wojska pomnożenie, lecz dla zaspokojenia ogromnego przedmiotu żywności i potrzeb wojennych, poróżniał iedyne gwałtowny i zgubny środek rekwizycji; umiał je znieść patriotyzm naszych współziomków, potrzeby wojsk znalazły się opatrzony, lecz zubożenie mnożstwa mieszkańców pogorszyło i przedłużyło na przyszłość smutny stan Skarbu.

W tym składzie były rzeczy, kiedy Rada odebrała pomnożoną władzę z rąk W. K. Mości. Pierwszym jej użyciem było zwołanie Seymu: uczucie silne, głębokie i namyślnie, które kierowało iednomyślnymi działaniami tego zgromadzenia, okazało w nowym i naywyraźniejszym świetle główną, i naypewniejszą naszą zamożność. Tak jest, Najjaśniejszy Panie, jeżeli sposoby pospolite i wspólne wszystkim krajom, nie obiecują nam pomocy odpowiadającej wielkości usiłowań,

iakich wymaga położenie nasze, mamy sposoby inne szczególnie właściwe duchowi i charakterowi Narodowemu, i byłoby to uymą winnego szacunku Obywatelom Xięstwa, nie rachować tego, co dostarczyć może ich nieograniczone poświęcenie się dla sprawy najswiętszej, ich powolność na głos ukochanego Monarchy i ich wdzięczność dla Wielkomyślnego i potężnego opiekuna.

Służba żywności, manutencye, szpitale wojskowe, czynnych wymagały staran; osobna przeto Kommissya w tym zamiarze utworzoną zosłała. Aby iey podać sposoby zadość uczynienia powołaniu swojemu, wszystkie podatki gruntowe zaległe i czwarta część bieżących tej służbie są odfląpione, prócz funduszy przez Skarb dostarczanych na koszty manutencji i wypłaty liwerantom mięsa. Przydane jeszcze świeżo dochód tak zaległy iak bieżący z podatku koszerneho, i fundusze przeznaczone na potrzeby wojenne, przynoszą summę 30 millionów złotych.

Ubieranie i uzbraianie popisowych w zakładach rozmaitych pułków, od czasu wyruszenia wojska w pole, wyflawito w krotce w należytych porządku 3116 piechoty i 2250 jazdy.

Część tych zakładów weszła w utworzenie korpusu od 7400 głów, które czynną pełni służbę pod rozkazami Jenerała dywizyi Kosińskiego; zwołane gwardye narodowe z Departamentow Krakowskiego, Radomskiego, Lubelskiego, i Siedleckiego, ich kosztem ubrane i uzbroione, dostarczyły temuż korpusowi 2600 piechoty i 1300 jazdy.

Podobne zwołanie rozciągnięte do całego kraju, i już zalecone do utrzymywa-

nia w pogotowiu, wyflawi za pierwszym hasłem siłę zbroyną blisko 40,000 głów: Jest ona zachowana na przypadek miejscowej obrony.

Ta, która natychmiast służyć będzie do uzupełnienia i wzmocnienia woyska, zwołanie popisowych równie iak ich oporządzenie, zajmuie wszystkie Rady starania. Liczba głów do zebrania iest 25,000, koni 8819. Aby ie iak nuyprędzey postawić w stanie udania się do woyska, Rada przedsięwzięła środki następujące:

Gdy to, co pozostaie do użycia na służbę roku bieżącego z funduszu mass, ubioru, remonty, &c. wystarczyć nie może na pierwszy sprawunek nadzwyczajnego oporządzenia, Rada wydała uchwałę z d. 4 b. m. przez którą:

"Czwarta część należytości etatowych urzędnikom publicznym równie iak pensyi i kompetencyi ze skarbu, pobieranych, uięta iest na korzyść skarbu, dopo-ki woyna trwać będzie.

"Wybrana będzie, oprócz zwykłych podatkow, część trzecia podatku gruntowego, połowa osobistego, drugie patentowe, wszystko, sposobem pożyczki nadzwyczajney, która za powrotem pokoju zwroconą zostanie.

"Środki przymusu używane do ściąg-nięcia podatkow, służą równie tej po-życzce.

"Lud starozakonny, nie będąc przy-puszczonym do popisow woyskowych, płaci z tego powodu 700,000 złotych; lecz gdy ta summa siosnie się iedynie do czasu pokoju, Rada przez uchwałę z dnia 7 b. m. upoważniła Ministra Skarbu do wybrania drugiey takieyże summy, z powodu tera-źniejszego popisowych zwołania.

"Z mocy drugiey uchwały Rady Mi-nistrów z daty 7 b. m. nastąpi spis koni w całym kraiu; te które zdawniemi [znaydą się do służby, użyte zostaną. Cena śre-dnia iest 25 dukatow; oszacowanie przez znawcow czynione będzie. Kwity wyda-ne przez Kommissarzy do odbierania koni zlecenie mających, przyjęte będą w opła-cie podatkow r. 1813.

"Już poprzedniczo, za odezwą uczy-nioną przez Prefektow do Obywateli, ża-dana liczba 60,000 koszul dobrowolnie do magazynow woyskowych, złożoną została. Podobnym sposobem otrzymania znacz-ney liczby trzewikow spodziewać się mo-żna.

Aby tem lepiej zapewnić skuteczność środków dopiero wspomnionych, chciała Rada nadać nowy stopień dzielności i ści-słości posępowaniu Władz Administracy-nych, i ożywić razem wpływy podatkow zaofstrzając srogość przepisow przeciw tym, coby się opóźniali z wykonywaniem roz-kazow Rządu, lub z uiszczaniem się Skar-bowi. Ten iest podwoyny cel uchwały wydanej przez Radę w dniu 10 b. m.

Dozwolisz W. K. Mość zebrać [krotko wtreść i wyrachowanie, to, co Rada mia-ła honor dopiero przełożyć.

Xęstwo Warszawskie dostarczyło przed za-zęciem woyny 33,784 popisowych, dostarcza ich teraz 25,000; zatem 58,784 głów wprzeciągu mniej niż dwuletnim.

Dostarczyło przed woyną 10,876 koni dla własnego woyska; 3847 sposobem prze-daży lub [nuyamy dla administracyi Fran-cuzkiey; ma dostarczyć teraz 8819; nczyjci ogół 23,542 koni.

Nowe utworzenia i pomno-żenia w woysku przydały Skar-

bowi do kosztów poprzednich
 zych zł. 3,301,005]

Nowe sprawienia wozów, za-
 przęgów, zakup broni i rozmaite
 wydatki nadzwyczajne wojenne zł. 1,927,398

Roboty po twierdzących ko-
 sztuja iuz zł. 9,513,261.

Rozmaite produkta idofar-
 czanena potrzeby woysk wynosi-
 ły przed wojną 40,000,000 zł.
 fundusze odciążone teraz dla tych-
 że potrzeb czynią 30,000,000 zło-
 tych, razem zł. 70,000,000.

Dochód z pożyczki i opłaty
 rekrutowey nadzwyczajney, przy-
 łączając redukcją pensy i kom-
 petency zł. 10,007,146.

Wartość koni do potrącenia
 w podatkach roku przyszłego zł. 4,444,776.

Wartość koszul i trzewikow
 z dobrowolnego dostarczenia zł. 600,000.

Zostają ciężary trudne lub
 niepodobne do wyrachowania, ia-
 kiemi są: oporzządzenie i utrzymy-
 wanie gwardy narodowych, skut-
 ki przechodu woysk i kłęski woyn-
 ny w częściach kraiu, które były
 iey teatrem; a tak, oprócz popi-
 sowych i koni, oprócz wydatkow
 zwyczajnych kraio wych, wynoszą-
 cych rocznie 68,259,952 złotych,
 ciężary nadzwyczajne Skarbu i
 kraiu, stosujące się do terażniey.
 szey woyny, ile ocenionemi bydź

mogą, wynoszą sumię . . . zł. 99,793,586.

Te są, Miłościwy Panie, celniejsze
 usiłowania i ofiary, któremi poddani Pol-
 scy W. K. Mości iuz szczyścić się mogą, lub
 których Rada dopomina się ieszcze od

nich w imieniu Oyczyzny, i nie wątpi, że
 ie otrzyma od serc dla iey dobra wyla-
 nych. Nietai przed sobą Rada, że i tena
 wet usiłowania nie dorównywałą ieszcze
 ważności położenia, w którym iesteśmy;
 iesli wyrownac potrafią potrzebom obec-
 nym, czas następny sprowadzi naypodo-
 bniey nowe potrzeby i nowych ofiar ko-
 nieczność. Jakiekolwiek byłyby te ofia-
 ry, nie zdołają one, N. Panie, ofudzić
 gorliwości naszej, zachwiać stałości, lub
 zmotdować wytrwania. Wszystkie usiło-
 wania, wszystkie uymy, wszystkie ofiary,
 są podobne dla tych, którzy mając iedy-
 nie przed oczami Oyczyznę i honor, obo-
 wiązali się uroczyście nic nie szczędzić,
 aby okazać się godnemi szacunku i opie-
 ki naywiększego z Mocarzow, i otrzymać
 z Jego ręki potężney wszystkich cierpień
 nagrodę, Polskę.

Działo się w Warszawie na Sessyi
 d. 17 Listopada 1812.

(Pod.) Stanis. Potocki, Prezes.

(Pod.) Stanis. Grabowski,

Sek. J. Rady Ministrów.

Z Drezna d. 15 Listopada.

Wszystkie doniesienia oczęści Saskie-
 go woyska, która pod rozkazami Jenera-
 ła Regnier przy siodmem korpusie zostaje,
 są nader zaspokajające. Wszyscy żołnierze
 są pełni odwagi, ochoły i pałają chę-
 cią ścigania przepędzonego za Bug nie-
 przyjaciela. Cały korpus przeprawił się
 bez trudności za tę rzekę i spodziewać się
 w krotce flamtąd należy nappomyślniey-
 szych wiadomości.

Z Berlina d. 1 Grudnia.

NN. Królowie nasz i Wirtemberski
 na dowód wzajemnego szacunku i przyja-
 żni przestali sobie ordery swóte. Król

Jmć Wirtemberski dołączył do orderu z tego orła dla naszego Monarchy trzy także ordery do jego rozrządzenia, z których J. K. Mość dał jeden Następcy tronu, drugi Kanclerzowi stanu, Hrabiemu Hardenberg, a trzeci W. Łowczemu Hrabiemu Moltke, i oraz posłał po trzy ozdoby orła czarnego i czerwonego do rozrządzenia Króla Jmć Wirtemberskiego.

Naynowsze listy od działającego w Kurlandyi Pruskiego korpusu donoszą w treści: Gdy osada Rygi od niejakiego czasu usławicznie na straż nasze napadała i jedną siojącą pod lassem Klawe z 17 ludzi pod Porucznikiem Lüderitz z batalionu leib pułku złożoną zabrała, tudzież przeciw prawemu naszemu skrzydłu grożące poruszenia czyniła, Marszałek Xże Tarentu (Macdonald) postanowił zatem korzystać z rozszerzenia się nieprzyjaciela, nadać na czas niejaką spokoynosc naszemu strażom i odeprzyć go do dawnego jego stanowiska pod samą Rygę. Tym końcem Cesarsko Francuzki Jenerał brygady Bachelu, który d. 12 odebrał dowództwo nad siojącym pod Pułkownikiem i brygadyerem Hünerbein przy Eckau oddziałem, rozkaz uderzenia na nieprzyjacielskie stráže przy Dahlenkirchen i Tomeszney siojące; Jenerał porucznik Massenbach postąpienia z częścią odwodu do Eckau, a Jenerał Jork przypuszczenia fałszywego ataku na prostej drodze do Rygi aż do St. Olai. Attak przeciw Dahlenkirchen i Tomeszney zupełnie się udał i nieprzyjaciel utracił w nim 200 jeńców. Kapitan Mirbach od 2go pułku zabrał w ataku swoim, przeciw Plakahn 35 ludzi, a Pułkownik Hünerbein między Thoms-

dorff i Linden zabrał odwodowe bataliony od pułków Kalugskiego i Rewalskiego, kompanią strzelców i kilkusetu huzarów w niewolę. Jenerał Massenbach podszedł z swoim oddziałem i batalionem 1go Westfalskiego pułku w Friedrichstadt jeden batalion piechoty i 100 konnicy, ale z ostatniej uciekło połowę. Przy fałszywym ataku na St. Olai kilka tylko pobocznych nastąpiło wystrzałów, ponieważ nieprzyjaciel cofnął się zaraz do lasu. Podług tymczasowego obrachunku w wyprawie tej, która nie kosztowała nas iak 30 ludzi zabitych i rannych, utracił nieprzyjaciel do 1500 jeńców. Zresztą do Pruskiego korpusu posiłkowego poszły już lub są przeznaczone znaczne posiłki.

Z Londynu d. 10 Listopada.

Dziennik *St. r.* zawiera co następuje: "Domesienia z Hiszpanii są wcale dla nas nieprzyjemne. Odstąpienie od oblężenia Burgos jest prawdziwym tryumfem dla nieprzyjaciela, który przy isywie to zdarzenie obrotom południowego woyska. Stuszenie dziwić się należy, iż ten Jenerał którego, iak mowiono, nie było się czego obawiać, i jego woysko, rownie iak Jozefa miało być pewnie zniszczone, ścignął spokojnie swoje sity i poszedł przeciw Madrytowi. Dla uspokojenia w tej mierze publiczności wypada wyznaczyć parlamentowe dochodzenie albo sąd woyskowy. Możeż być, żeby przy rozporządzeniach Lorda Wellingtona, wspartemi głodem, pragnieniem, chorobami, niedzą, które rozproszonem woyskiem Soult'a i Jozefa dokuczaly i zniszczyć go miały, przy napaści z boków kup rokosznów i przy dezercyi, która iak mowiono

codziennie osłabiła ich siły, nie uderzo-
no na niei nie dokonano ich zniszczenia?
Jeżeli jest czyy w tem błąd, i obawiamy
się, aby głos publiczności nie był w tey
mierze prawdziwy, tedy jest obowiązkiem
należących do tego officerow i ich w An-
glii krewnych żądać dochodzenia. Wszy-
tkie inne pytania są niczem względem te-
raźniejszego. Jeżeli Lord Wellington ma
co dobrego zdziałać, powinien mieć tak
myślących mężow iak on sam; powinien
sobie sam dobierać jenerałow i bydź przez
prawodawczą władzę do wszystkich poli-
tycznych wpływow i woyskowych flo-
pniow upoważniony. Czemuż nie miał-
by także mieć mocy dania natychmiast
przykładu w obliczu całego woyska na
tchorzliwym lub niezdatnym jenerale? Je-
żeli takiey nie będzie mieć mocy, tedy
nigdy z rownemi siłami przeciw wodzem
Francuzkiem walczyć nie potrafi. Oba-
wiamy się, aby nie postanowiono woys-
kowego sądu w Chelsea, bo zwoływać
z półwyspia officerow na świadkow, było-
by rownie rzeczą śmieszoną iak niedogodną.
Jeżeli Lord Wellington ma tchorzow pod
swoimi rozkazami, tedy nie powinni za-
rowno z walecznemi ginąć na polu chwa-
ły, ale na 40 fop wysokiey szubnicy,
dla krasznego przykładu, i okazania Eu-
ropie, iż Angliia odrzuciła część moralno-
ści swey konfliktucyi, ażeby samych wa-
lecznych żołnierzy na placu boiu miała,
iakiemi także bydź wewnątrz powinni
mężowie w slyru rządu będący. (Jenerał
Hill ma bydź przed sąd woyskowy do
Chelsea powołany i z tego powodu zastą-
pił go w dowodztwie Jenerał Paget.)

Z Hamburga d. 23 Listopada.

Dowiadujemy się z niezawodnych
doniesień z północy, iż w ostatniey roz-

prawie nad Narą woysko Moskiewskie u-
traciło najlepszego Jenerała Barona Bage-
hufwudt. Jenerał Beningsen raniony był
w teyże samey rozprawie. Moskale oba-
wiają się, iż ten przy podeszłym wieku swo-
im nie potrafi wytrzymać trudow nowej
kampanii. Strata naydoświadczeńszych
wodzow w kraiu, w którym woyskowe
talenta w woynach nieregularnych prze-
ciw Turkom, Persom, &c. nie mogą się
tak łatwo ukształcić, iak u innych mo-
carstw Europeyskich, jest nie małą klęską
dla Moskwy w nierozsądney walce, do
którey wciągnęła ją Angliia. Nadaremnie
Lord Cathcart i P. Wilson ofiarują swo-
ich admirałow; bo Moskwy nie można
kilku działowemi szalupami lub fregatami
na uściu rzek postawionemi uratować.
Drżą Moskale na pomyślenie o drugiey
kampanii. Systema cofania tak chwalone
na początku terażniejszey woyny, nie
zayduie już wiary. Mieszkańcy Peterz-
burscy lękają się niebezpieczeństwa, aże-
by nieprzyjaciel ieszcze raz nie wszedł w
środek państwa, któremu nie potrafią
by się zaffawić, iak tylko zniszczeniem
drugiey flolicy. Nie będą wprawdzie nie
spodziewanie napadnionemi, bo od dawna
ostrzeżeni są ukazem, aby każdy myślał
o swoim bezpieczeństwie. Jakoż wszyst-
ko jest upakowane lub wysłane. Takowa
przezorność odkrywa słabość; bo czem-
że jest woyna, w której rząd mowi do
swoich poddanych, chociaż ieszcze nie
są zagrożonemi od nieprzyjaciela: drzy-
cie i ratujcie swoje rzeczy? Kiedy o
180 mil od placu boiu tak mowią, coż
dopiero będzie, gdy nadeydzie wiado-
mość, że nieprzyjaciel zayduie się na
drodze do Peterzburga? Miało to nie-
wyflawia już, iak tylko obraz przeno-

śnego ludu. Każdy oczekuje tylko znaku od Naczelnika do wyniesienia się. Nie ma tam więcey czynności handlowych, nie ma spokoyności, nie ma zapasu żywności, w które niegdys ta stolica obfitowała. Oddalili się cudzoziemcy; rząd przygotował sobie mieszkanie w Abo, (Finlandyi) a reszta mieszkańców oczekuje tylko w cichości i strachu, gdzie ich zaślepienie fakcyi zaprowadzi. Znaczna wprawdzie część narodu żąda pokoju; ale kilku dumnych i gwineami angielskimi przekupionych ludzi, tłumi jeszcze głos ludzkości i rozumu.

Z Frankfortu d. 18 Listopada.

Odebraliśmy tu wiadomość o kontyniencie naszym przy wielkiem woysku na północy. Odebrał najpierwey rozkaz udania się do Hamburga, stamtąd do Gdańska i Królewca, a w tej chwili musi już bydź w Tyłzy.

Królewicz Bawarski Pius przybył tu wczoray z swoją małżonką.

Ziechał tu onegdaj z żoną P. Ranchoup, konsul Francuzki w Szwecyi, iadący do Hamburga.

Wczoray przejechał tędy Kawaler Beaumont, adjutant Xcia Belluny (Marszałka Wiktora) iadący z Paryża do woyska. Wczoray także przebiegło tędy dwóch gońców od woyska i do woyska.

Od Bettu d. 24 Listopada.

Od 17 b. m. stała liczna Angielska flota na kotwicach między wyspą Wresen i Omoe. D. 22 przyłączyły się do niej dwa brygi i 9 kupieckich statków. Dnia 23 podniosła kotwice, przeszła w południe około twierdzy udając się na północ-zachod. Śładała się zaś z 14 liniowych okrętów, 7 fregat, 12 brygow, 16 dwóch masztowych kupieckich okrętów. Przyję-

ła ona wciąż dla oddalenia się z morza Bałtyckiego. O godzinie 3 po południu zniknęła z oczu i zoltawała Belt zupełnie wolny.

Ze Lwowa d. 27 Listopada.

Trzy dywizye pułku huzarów Frimonta, które tu były nadciągnęły, ruszyły po wypocznieniu na miejsce dalszego przeznaczenia swojego.

Według pisma okólnego Wysokich krajowych Rządów, wydanego dnia 27go Października, opłata za jazdę pocztową od jednego konia i pojedynczey flacyi, począwszy od d. 1go Lutego r. 1813, niższą zoltała we wszystkich niemiecko dziedzicznych Kraiach z wyłączeniem Galicyi na 1 Złr., w Galicyi zaś jna 45 Kr. w W. W.

Z Szczecina d. 28 Listopada.

Zboże i siano w naszych Kronach bardzo były drogie przez kilka miesięcy, pomimo obfitego ich w tym roku zbioru, a to dla tego, iż zakupowali je ajenci woyska Francuzkiego do niezmiernych magazynow, założonych na trzech liniach, to jest, wzdłuż Wisły, począwszy od Warszawy do Gdańska, wzdłuż Niemna od Wilna do Memla, tudzież do magazynow w Mińsku, Połocku i Witepsku. Ze już te magazyny są pełne, przeto zakupowanie zboża ustanie, a tem samem tak tu, iako i po innych miastach Nadodrzańskich do zwyczajney ceny powroci.

Z Wasingtonu d. 22 Września.

Mamy około 50,000 ludzi, tak milicyi iako i regularnego woyska, ciągnących do Kanady, i budujemy straszną flotę na jeziorach.

Konfiskują w Ziednoczonych Stanach wszystkie okręty, przybywające z pozwoleniami Angielskimi, i skonfi-kowano już kilkanaście takich, będących pod banderą naszą.

D O D A T E K

D O N° 99.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 9. GRUDNIA 1812 Roku WE SRODĘ

Z Warszawy d. 5 Grudnia.

Lisły partykularne donoszą, że Najjaśniejszy Cesarz Francuzow w dniu 26 Listopada pobit Jenerata Czyczakowa, a 27go przeszedł Berezinę na przeciwko Wesołowa niedaleko starego Borysowa.

Przechody przez Warszawę, rozmaitych oddziałów sprzymierzonego wojska, tak jazdy iako też piechoty, trwają dotąd ciągle.

Najjaśniejszy Pan, pragnąc waleczne czyny i gotowe w każdym razie poświęcenia się na obronę oyczyzny, JW Amikara Kosińskiego, Jenerata dywizyi wojsk Xięstwa Warszawskiego, nowym dowodem swej łaski uświetnić, raczył go ozdobić krzyżem Kommandorskim orderu wojskowego Xięstwa Warszawskiego.

Do jakiego stopnia mężstwo i odwaga wzniesić się mogą, kiedy ie miłość Oyczyzny prowadzi, nowym będzie dowodem świetny czyn walecznych rodaków naszych, pułku 10go piechoty Polskiej, z wiary godnego listu datowanego z Dynaburga, co do słowa wypisany:

Porucznik Racięcki z pułku 10go piechoty, mając tylko przy sobie 14ciu żołnierzy, między któremi 4ch chorych, napadnięty w mieście Ilukście od pięciu szwadronow jazdy nieprzyjacielskiej, a których większa potowa zsiadłszy z koni, pieszo na niego nacierała, bronił się naj-

przed na moście, potem na cmentarzu, następnie w klasztorze, nakoniec w kościele; raniono mu śmiertelnie pięciu ludzi, wezwano go do poddania się pod groźbą rozsiekania co do iednego, lecz mężny Polak śmierć przenosząc nad niewolę, oświadczył: iż do ostatniego tchu bronić się nieprześcianie. Po cztero-godzinnym oporze doczekał się wsparcia od swoich, za nadejściem bowiem Podpułkownika Krassyna, z czterema kompaniami z tegoż samego pułku, nieprzyjaciel odparty został, utraciwszy 60 ludzi w zabitych, a zoftu wraz z officerem w niewolę zabranych.

Wiadomości od Wielkiego Wojska.

Gazeta Berlińska umieściła następujący wyciąg z listu pisanego:

— z Wilna d. 18 Listopada. —

D. 14 Najjaśn. Cesarz w najlepszym zdrowiu znajdował się w Smoleńsku.

Jenerał Wittgenstein cofa się przed drugim i dziewiątym korpusami, dowodzonymi od Marszałkow Oudinota i Wiktora.

Jenerał Sackin odcięty jest od korpusu Czyczakowa i znajduje się w okolicach Wołkowysk (między Słonimem i Grodnem) w przykrym nader położeniu.

Jenerał Regnier pociągnął przeciwko niemu i zabrał mu już 400 ludzi w niewolę, a 1200 uniezdatnił do służby. (*)

(*) O tej klęsce nieprzyjaciela domiesiliśmy już obszernie.

Od JW. Pułkownika Wągrowskiego, dowódcy Departamentu Płockiego, odebraliśmy następujące doniesienie:

JW. Jan Białobłocki, Prezes Rady Powiatu Lipińskiego, w Departamencie Płockim, Dziedzic dobr Dobrzynia nad Drwęcą, flawił do woyska dwóch ochotników:

1mo. W. Franciszka Białobłockiego synowca swego rodzzonego, z dwoma ludzmi umundurowanemi i uzbroionemi, oraz czterema końmi dobrimi i ekwipowanemi.

2do. W. Ferdynanda Beut Dziedzica wsi Białkowa, z jednym człowiekiem umundurowanym i uzbroionym i trzema końmi dobrimi i zupełnie ekwipowanemi.

Pospiesz z podaniem do wiadomości publiczney, tego nowego dowodu, znanej gorliwości szanownych Obywateli Departamentu Płockiego.

— 2 Lublina d. 30. Listopada. —

D. 21 b. m. Major Sokolnicki dowódca pułku z powstania Departamentow Krakowskiego, Lubelskiego, Radomskiego i Siedleckiego, dowiedziawszy się, iż odział kozaków przybył do Kocka, wysłał podjazd składający się z jednego officera i 18tu jeźdźców; ten tak zręcznie podszedł napastnikow, iż zabrał jednego officera i 23 kozaków, których odesłano do Warszawy.

D. 13 Listopada r. b. miało Kalisz świadkiem było zdarzenia, które nowym jest dowodem, ile Polak zwykł szanować cnotę i zastęgę, gdziekolwiek ie znajduie, bez względu na wyznanie wiary.

Dnia tego był uroczysty obchod pogrzebowy po zmarłym, dnia 10go tegoż miesiąca w 45tym roku życia, W. JX. Karola Herzberga, Rady Konsyliaryalnym i Superintendencie kościołow Ewangelickich Augszpurskiego wyznania w Departa-

mencie Kaliskim, Członka dozoru szkolnego Departamentowego, Kaznodziei Kościoła i Professora Lyceum tamecznego. Jego talenta i wiadomości, domowe i publiczne cnoty, powaga i czynność w powołaniu, a wesoły humor i łagodność w obeyściu, ziednały mu powszechny szacunek i miłość, i wzbudziły po jego zgonie bolesne uczucie, które wszystkie najsławniejszy okazali.

Powszechnie wielbiony Prefekt Departamentu Kaliskiego, JW. Garczyński, sam się zajął rozrządzeniem uroczystości tego obchodu, a uczynił to sposobem, który sercu jego rownie tyle zaszczytu przynosi, ile był zdolnym wskazać szacunek i przychylność, iakich zeszyły u wszystkich doznawał, którzy osobę i cnoty jego znali. — Wszystkie Władze Departamentowe w Kaliszu będące, przy szkołach tamecznych umieszczeni Professorowie i Nauczyciele, z powierzoną sobie młodzią szkolną, tudzież tysiące mieszkańców miała wszystkich klass, towarzyszyły szanownym zwłokow wprzod do kościoła, a potem ku grobowi.

Ośmiu Ewangelickich duchownych, którzy przy tym obchodzie byli obecni, najmocnie wzruszeni dowodami powszechnego udziału w stracie dotychczasowego ich Przełożonego, udali się potem do JW Prefekta, dla złożenia mu dziękow za rozrządzenia, przez które tak łaskawie pamiętkę zesłego Harat się uczcić.

Piszący kończy to doniesienie życzeniem, które każdy szlachetnie myślący czytelnik zapewne z nim dzieli. — "Oby zawsze wszystkie Magistratury zastęgę tak bezstronie czciły, iak tu się stało! Oby wszyscy Ewangelicki Duchowni powszechnego szacunku i miłości tak godnemi byż Harali się, iak uwielbiony Herzberg!"

Dnia 7 i 8 Grudnia 1812.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
Korz: Przenicy	15 —	14 15	14 —	13 —
nowe Zyto	10 —	9 15	9 —	8 15
nowy Jęczmień	9 15	9 —	8 15	8 —
— Owsa	5 15	5 —	4 20	4 15
— Jagier	19 —	18 —	17 —	15 —
— Grochu	20 —	19 —	17 —	15 —
— Rzejsko	26 —	24 —	23 —	22 —

Okończoności terazniejsze wzbraniały w prawdzie wydania Publiczności Dzieła o Architekturze przez Autora X. Sierakowskiego obwieszczono, lecz czuie tenże, że przez dłuższe wstrzymanie, podpadłby winie uchybienia. — Ma honor przeto każdego w niniejszem publicznem piśmie uwiadomić, a szczególniej JJ. PP. Prenumerantow: że ci w miejscach i u osób, gdzie Prenumeratę czer. zt. 3, czynili, złożywszy (powtore tyleż, a nadto zapłaciwszy (jeżeli za Krakowem) *porte* Poczty wozowej, należytość swą i to jest

dwa Tomy in folio oprawne alla Rustica odbiorą; to jednak osirzeżenie względem rewersów na Prenumeratę uczynić przychodzi, że tylko te przyjętemi będą, które przed ostatnim Czerwca r. 1810 przez JJWW. i WW. którzy taskawie subskrypcya podieli się przyjmować, złożyły podpisane, i jeżeli tymże pieniądze złożone były. — Wiadomo albowiem z wydanego Prospektu dnia 8 Lutego r. 1810, że od 1go Lipca owego roku, Prenumerata zamkniętą była — ktoby zaś procz JJPP. Prenumerantow, życzył sobie to Dzieło otrzymać, mieć go może w składzie Drukarzni Akademickiej w Krakowie na ulicy Wiślny Nr. 274 u Jmć P. Mecherzyńskie. go, Rządzczy teyże Druvarni, zapłaciwszy podług obwieszczenia w Prospekcie, o którym wyżej czer. zt. hollenderskich waznych 8 i talar 1, albo zamiaśł ztota, złotych 20 rachując na jeden dukat, kwotę w monecie srebrney grubey zł. 166 zabezpieczywszy zapłacenie osobno *porto* przez pocztę wozową. Listy zaś w tem interesie, czyli do Autora czyli do JP. Mecherzyńskiego, mają być *franco* adressowane. Dan w Krakowie d. 8 Grudnia r. 1812.

D O N I E S I E N I A.

Notaryusz Publiczny Powiatu Szydłowskiego w Dep. Krakowskim podaje do publiczney wiadomości, iż z mocy delegacyi Wysokiego Trybunatu Cywilnego Dep. Krak. pod dniem 12 Listopada r. b. Nr. 3896 sobie doręczony, rzeczy ruchome po niegdyś Panu Czermińskim Staroście Drochomystkim pozostate, iako to: żeleziwa, sprzęty domowe, szkło, porcellana, brzoń, rowozy, bryczki, wozy, konie stadnie, robocze, owce, &c. na dniu czternastym miesiąca Grudnia r. b. od godziny 9tey z rana we wsi Grzybowie, parafii Kurozwęckiej przez publiczną licytacją za gotowe pieniądze sprzedawać będzie. Dan w Szydłowie d. 13 Listopada 1812 r.

Urząd wykonawczy przy Trybunale Handlowym Dep. Krak. i Radomskiego uwiadomia publiczność, iż na dniu 10 b. m. i r. o godzinie 9tey z rana, w domu pod Nr. 398 przy ulicy Żydowskiej tu w Krakowie przez publiczną licytacją sprzedawane będą różne ruchomości, iako to: kanapa, fioletki, komoda, franki od okien, zegar ścienny, &c. Mający chęć kupna raczą się na oznaczonym mieyscu i czasie zgromadzić. W Krakowie d. 7 Grudnia 1812.

Jan Kanty Fachinty, Komornik T. H. D. K. i N.

1) Urząd Komory celney Chełmek w Departamencie Krakowskim, wzywa publicznie w sprawie denuncyacyi strażnika Będowskiego, oskarżonych zbiegłych niewiadomych ludzi, o defraudacyą zech par wołów, które im dnia 28go Maia r. b. w nocy gdy patrolował, nad Pruską granicą zabrane zostały, do terminu na dzień 9go Grudnia r. b. na komorę cel. Chełmek, z tym obwieszczaniem, iż gdy się oskarżeni niedostawia i usprawiedliwienia ze siebie nieoddaia, po upłynionym tym terminie za 14cie dni już więcey słuchani nie będą, lecz Akta in kontomaciam zawarte do decyzyi JW. Dyrektorowi Skarbu w Departamencie Krakowskim podane zostaną.

2) Urząd komory celney Chełmek w Dep. Krakowskim, wzywa publicznie w

sprawie denuncyacyi sraźnika Będowskiego, oskarżonych zbiegłych niewiadomych ludzi, o defraudacyą 1000 pary wotów, którą im dnia 6go Czerwca r. b. w nocy gdy patrolował nad Pruską granicą zabrał, do terminu na dzień 10go Grudnia r. b. na komorę cel. Chetmek, z tym obwieszczeniem, iż gdy się oskarżeni niedostawiają i usprawiedliwienia ze siebie nieoddaią, po upłynionym tym terminie za 14cie dni już więcej słuchani nie będą, lecz Akta in kuntomaciam zawarte do decyzyi JW. Dyrektorowi Skarbu publicznego w Dep. Krakowskim podane zostaną.

3) Urząd komory celney Chetmek w Dep. Krakowskim, wzywa publicznie w sprawie denuncyacyi sraźników Będowskiego i Fraukiewicza, oskarżonych zbiegłych niewiadomych ludzi, o defraudacyą 4ch sztuk kont, które im dnia 31go Września r. b. w nocy gdy patrolowali nad Pruską granicą zabrane zostały, do terminu na dzień 11go Grudnia r. b. na komorę cel. Chetmek, z tym obwieszczeniem, iż gdy się oskarżeni niedostawiają i usprawiedliwienia ze siebie nieoddaią, po upłynionym tym terminie za 14cie dni już więcej słuchani nie będą, lecz Akta in kuntomaciam zawarte do decyzyi JW. Dyrektorowi Skarbu publicznego w Dep. Krakowskim podane zostaną.

4) Urząd komory celney Chetmek w Dep. Krakowskim, wzywa publicznie w sprawie denuncyacyi JP. Mianowskiego Nadstrażnika, oskarżonych zagranicznych zbiegłych 5ciu chłopów niewiadomych, o defraudacyą 2ch par wotów, które im dnia 9go Czerwca r. b. w nocy gdy patrolował nad Pruską granicą zabrane zostały, do terminu na dzień 12go Grudnia r. b. na komorę cel. Chetmek, z tym obwieszczeniem, iż gdy się oskarżeni niedostawiają i usprawiedliwienia ze siebie nieoddaią, po upłynionym tym terminie za 14cie dni już więcej słuchani nie będą, lecz Akta in kuntomaciam zawarte do decyzyi JW. Dyrektorowi Skarbu publicznego w Dep. Krakowskim podane zostaną. W Chetmie d. 10 gbra 1812.

Działo się w Krakowie dnia dwudziestego piątego Listopada tysiąc ośmset dwudziestego Roku. Na mocy zlecenia Trybunału Cywilnego pierwszej Instancyi Departamentu Krakowskiego Wydziału 11go dnia 4 miesiąca Listopada 1812 Roku do liczby 3875 wydanego — tudzież na żądanie Ur. Marcina Lassanowskiego Patrona przy Trybunale Cyw. Iwszej Inst. Dep. Krak. w Krakowie przy ulicy Floryańskiej pod liczbą 553 mieszkającego — massy rozbiorowej Jana Nepomucena Majewskiego Kuratora do spraw Sądownie uftawionego. — Ja Jozef Sowinski Reskryptem JW. Ministra Sprawiedliwości dd. Warszawa 20 Stycznia 1812 R. do Nr. 847 wydanym mianowany przy Trybunale Cyw. I. Inst. Dep. Krak. w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod Nr. 105 mieszkający w Imieniu Prawa i Panującego zapozwałemi Wierzycieli Massy krydalney Ur. Jana Nepom. Majewskiego — iako to: W. Wincentego Łaskiewicza, małoletnich Felixa, Urszuli, i Doroty Majewskich Opiekuna — UUr. Jacka Sulikowskiego — Jakoba Boczkowskiego — Bartomieja Majewskiego, tudzież Łucyą z Ciechanowskich Majewską; którzy naprzeciwko tej Massie pretensye swoje likwidowali i przyznane mają — Ażeby się dnia dziewiątego Stycznia 1813 R. o godzinie 3 po południu przed wyznaczonym Sędzią W. Gostkowskim w domu Władz Sądowych w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod liczbą 106 osobiście lub przez Pełnomocników ftawili — i deklaracye swoje przeciwko planowi Dyftribucyi przez Administratora w Kancelaryi W: Podpisarza Strzeleckiego do Protokołu wnieśli — czyli plan Dyftribucyi przez Kuratora podany przyjmują, lub zarzuty czynić mają. — Albowiem w przypadku niestawienia się do Spraw Zastępcą ofstatecznego zatwierdzenia dyftribucyi planu u swojego Trybunału dopraszać się będzie. — Przyczem wiadomo się oraz czyni, że od Wierzycieli nieprzytomnych dla dopilnowania ich Praw na Kommissyi Ur. Alexander Niestotowski Patron w Krakowie przy ulicy Grodzkiej pod liczbą 38 mieszkający, na koszt tychże nieprzytomnych icft wyznaczonym.